

EEC NYTT

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC
Nr. 2 Jan./febr. 1972 — Opplag 500.000

Professor Opsahl:

Ingen sikkerhet for varige særordninger

— Du og professor Eckhoff har skrevet en betenkning for Folkebevegelsen om hva det kan bli til med fiskerinaeringen etter 10 års-fristens utløp. Hva kom dere til?

— Vi fant — forsåvidt i samsvar med Regjeringens egne uttalelser — at Norge overhodet ikke har fått noen juridisk garanti for varige særordninger.

— Men hva med de politiske garantier som det har vært talt så meget om?

— Om disse nøyde vi oss med å peke på at de «politiske løfter» ikke binder statene, bare de regjeringer og partier som står bak, og derfor kan forsvinne ved regjeringsskifter i andre land. Men vi uttalte oss ikke ellers om verdien av løftene. Graden av tillit som det er tale om, vurderer vi naturligvis heller ikke.

Når det ble en del diskusjon og motstridende kommentarer til betenkningen, tror jeg det skyldtes at presse, politikere og andre jurister var raske til

å uttale seg uten å ha lest den. Det er også kommet et par reelle innvendinger, men

Torkel Opsahl.

de har foreløpig ikke endret mitt syn.

— Det har vært hevdet at den enstemmighetspraksis som ble innledet ved Luxembourgforliket, kan være til hjelp for oss når spørsmålet om fornyelse skal tas opp. Hva mener du om det?

— Norge kan muligens i 1982 nedlegge veto mot ethvert forslag vi ikke finner godt nok. Men det må være en misforståelse å tro at vi da kan falle tilbake på særprotokollen som er begrenset til 10 års varighet. Tvertom må da strukturforordningen av 1970 — som gir EEC-landene like rett til fiske i hverandres farvann — komme inn hvis det ikke blir truffet noe kompromissvedtak. Og vetoretten er tveegget. Andre land kan bruke den mot forslag som de er misfornøyde med.

Jeg vil til slutt presisere at den politiske sannsynlighet for det ene eller annet utfall vurderer vi ikke i betenkningen, og jeg vil heller ikke uttale meg om det nå.

Stortingets innflytelse vil bli mindre Sa EEC-kommisjonens visepresident til Bratteli „Felleskapet for full fart mot en økonomisk og monetær union”

— Nasjonale parlamenters innflytelse vil etter hvert bli mindre. Det samme vil bli tilfelle med de nasjonale partier. Dette er den klare uttalelse som EEC-kommisjonens visepresident Sicco Mansholt ga til en norsk delegasjon av framfremmende representanter fra LO og Arbeiderpartiet allerede for over

ett år siden. Når det gjelder jordbrukspolitikken, konstaterer Mansholt ifølge den norske delegasjonens egne skriftlige rapport at det i dag (november 1970) ikke er flere avgjørelser som tas i hovedstedene. De endelige avgjørelser tas i Bryssel. Dette betyr igjen at de nasjonale parlamenter

ikke kan ta den endelige avgjørelsen», sa Mansholt til sine norske gjester, som ikke var noen ringere enn Trygve Bratteli og Reiulf Steen fra Arbeiderpartiet, Tor Halvorsen og Thorvald Stoltenberg fra LO, samt journalist Gidske Anderson fra Arbeiderbladet.

Ifølge rapporten anså Mansholt spørsmålet om en eventuell begrensning i styringsmulighetene ved medlemskap i EF som et av de mest grunnleggende spørsmål. «Etter toppmøtet i Haag er det tatt store avgjørelser av stats- og utenriksministrene. Fellesskapet

er nå faktisk på full fart mot en politisk og monetær union. Dette er et sterkt framskritt og en relativt stor fart.» Slik siterer delegasjonen Mansholts klare uttalelser.

Mansholt slår videre fast at en monetær union bare er mulig med en felles økonomisk politikk. EF-kommisjonens visepresident slo videre fast at i øyeblikket mangler Fellesskapet demokratisk kontroll, bl. a. fordi Europa-parlamentet ikke har lovgivende makt.

Sosialistene har ingen innflytelse

Mansholt har videre kommet med uttalelser om sosialistenes innflytelse i europeisk sammenheng, som nok må få Arbeiderpartiets og LO's drøm om det «sosialistiske Europa» til å blekne. Mansholt understreker nemlig at sosialistene i dag ikke har noen

innflytelse i europeisk sammenheng. Fagbevegelsen har meget liten innflytelse, mens — på den annen side — storindustrien og de multinasjonale selskapene har en enorm makt i Europa og i internasjonal sammenheng. Mansholt mener at kontroll over dette knapt nok er mulig lenger, idet selv de største regjeringer har mistet taket på de store selskapene. Han nevner eksempelet stålindustrien, som kontrolleres av dens store sammenslutning i Paris. Den bestemmer hvor industri skal nedlegges og hvor den skal opprettes. Ingen kan i dag influere på dette. Mansholt sier videre ifølge referatet at de nasjonale landsorganisasjoner må prøve å løse dette, men legger straks til at det er åpenbart at dette er umulig.

Priser og lønninger fastsettes i Bryssel

Mansholt hevdet at det er

åpenbart at man må møte kapitalen på like fot, og trakk den konklusjon av dette at det ikke lenger nytter å øve kontroll over kapitalen nasjonalt. Den løsning EF-kommisjonens visepresident hadde på dette, var at det om noen år vil bli en internasjonal fagbe-

vegelse innen hver industri-gren, som vil ta seg av arbeidsforholdene, lønnsforhold og fagbevegelsens interesser på europeisk basis. «Det er allerede åpenbart at man ikke lenger kan bestemme priser og lønninger på det nasjonale plan,» sa Mansholt.

I dette nr.:

Faglig landskonferanse

Minst 40 mot i Stortinget

Folkeavstemning for sommerferien

Svenske „Metalarbetaren”:

„Motståndet växer i Norge”

Organet for det svenske Jern- og Metallarbeiderforbundet, «Metalarbetaren», som har et opplag på 358 000, har i siste nummer (3-4, 1972), en fyldig og lesverdig artikkel over 4 sider om Norge og EEC. Bladet har en rekke bilder fra folketoget 7. juni i fjor, som blir kalt «den største demonstrasjonen i Norge etter krigen». Ellers påvises den sterke motstanden i folket (galluper etc), og det sterke faglige innslaget i Folkebevegelsen. Vedtaket i Jern og Metall gjengis med konklusjonen: 30 røster mot og 3 for EEC.

Bladet kan bestilles fra: Svenska Metallindustriarbetarförbundet, Torsgatan 10, 10552 Stockholm.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER
 Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN
 Redaksjonskomite: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,
 Ove Larsen og Ivar Sekne

Vi lar oss ikke provosere

Norge har avsluttet sine forhandlinger om betingelsene for medlemskap i EEC. Fra vårt synspunkt er betingelsene dårlige, for tilhengerne av medlemskap er de «brukbare». Men en ting er vi enige om: nå må enhver ta standpunkt.

Det er først nå kampen begynner, sier EEC-tilhengerne. Kampen om den norske folkesjelen. Og før den begynner har både statsminister Bratteli og Høyres formann Kåre Willoch erklært i alle massemedia at dette må bli en redelig strid.

★ ★ ★

Hva skjer så?

Ikke før er de store ord og løfter ute av munnen før lanseknektene tar fatt på grovarbeidet — etter en strategi som tydelig er lagt opp lang tid i forveien. Og det er sannelig karer som ikke hører til ridderstanden. I høyrepresen stiger et kor under Aftenpostens taktstokk, med trusler og dommedagsprofetier, om arbeidsløshet og utrygge arbeidsplasser. Storkapitalen kastes inn i en kampanje av dimensjoner, med reklamemateriell laget lenge før forhandlingsresultatet forelå. Annonserier i ukeblad og tidsskrifter misbruker høyverdige menneskelige følelser, som forholdet mellom mor og barn og ønsket om trygghet for kommende slekter. Pengemakten har for alvor gjort sitt inntog i politikken.

★ ★ ★

I arbeiderpartipresen slår man Folkebevegelsen i hartkorn med Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid og andre ytterliggående grupper med innenrikspolitiske særmål. Arbeidernes Pressekontor gir oss skylden for uansvarlige demonstrasjoner mot statsministeren — mot bedre vitende.

★ ★ ★

Dette er sannsynligvis bare en forsmak på det som vil komme, trass i de fagre løfter. Det lover uhyggelig for fremtiden. I denne situasjonen er det ett vi må enes om: vi lar oss ikke provosere, hverken fra EEC-tilhengere i establishment eller fra uansvarlige ekstremistgrupper. Kampen vil bli hard og vond. Men Folkebevegelsen skal føre den med blanke våpen og saklige argumenter. For dem har vi nok av — de holder til seier.

Redaksjonelt

Avisen EEC-NYTT var opprinnelig planlagt som en avis for Oslo-området, og beregnet på salg. Det første presentasjonsnummer var gratis og redigert av sekretæren i Osloutvalget, Per Øivind Nielsen. Det viste seg imidlertid at avisen gjennom sin form og sitt innhold fikk en så god mottagelse ikke bare i Oslo, men også utover i landet at den åpenbart dekket et viktig behov. Avisen vil derfor gå over til å bli en landsomfattende avis for Folke-

bevegelsen og utkomme regelmessig hver 14. dag.

Per Øivind Nielsen vil fortsatt ha det praktiske hovedansvar og fortsetter som redaksjonssekretær i avisen. Folkebevegelsens pressesjef, John Lager vil stå som ansvarlig redaktør.

Avisen vil bli distribuert gratis som en av hovedtryksakene fra Folkebevegelsen i tiden frem til folkeavstemningen.

Arne Haugstad.

Minst 40 mot i Stortinget

De 37 stortingsrepresentanter som tidligere har stemt mot medlemskap har nå fått følge av 3 til, nemlig **Roald Bye**, Sør-Trøndelag, **Torger Hovi**, Oppland og tidligere kommunal- og justisminister **Jens Haugland**, Vest-Agder. Alle tre tilhører Arbeiderpartiet og sa fra om sine standpunkter under gruppemøter de siste ukene.

Vi har altså nå passert det «magiske tall» 38 som er nok til å hindre medlemskap ved den endelige votering i Stortinget (etter at folkeavstemningen har funnet sted). Men det betyr ikke at vi i Folkebevegelsen kan slappe av. Vi må fortsatt arbeide energisk for å vinne folkeavstemningen. For gjør vi ikke det, er det fare for at noen av motstandsfolkene i Stortinget faller fra.

Men det gjelder ikke Haugland. Han uttalte i et intervju med Dagbladet 20/1 at han bare ville bøye seg for et kvalifisert flertall for medlemskap ved folkeavstemningen. På spørsmål om hva han mente med kvalifisert, svarte han «i nærheten av 2/3 flertall», og han føyet til:

«I en så vesentlig sak vil jeg ikke være med på et stand-

Jens Haugland.

punkt som deler det norske folk om lag i to, derfor bør det være et så overbevisende flertall om jeg skal kunne bøye meg for det.»

Forhandlingsresultatet ikke i samsvar med Stortingets fullmakt

Forhandlingene om norsk medlemskap i EEC er nå sluttført. Forløpet og utfallet av forhandlingene har i all hovedsak bekreftet Folkebevegelsens påstander om hva EEC-medlemskap vil bety for Norge, uttaler Folkebevegelsens råd.

Allerede innledningen av forhandlingene innebar godkjenning av Romatraktaten, og selv beskjedne norske krav på spesielle områder var det uråd å vinne gehør for. EEC-forhandlerne har presset den norske regjering fra skanse til skanse. Fiskets og landbrukets organisasjoner aksepterer ikke det resultat som er oppnådd. Hverken når det gjelder innhold eller varighet er forhandlingsresultatet i samsvar med den ramme Stortinget ga forhandlingene. En kan ikke lenger snakke om «varige særordninger» for jordbruk og fiske.

Det er nå klart at medlemskap i EEC på grunnlag av det oppnådde forhandlingsresultat vil innebære:

1) Oppgivelse av vesentlige deler av norsk selvbestem-

melsesrett med overføring til Bryssel av behandlingen av viktige saker, der den vil foregå fjernt fra folk flest og i et språk som har vist seg vanskelig å forstå selv for regjeringens forhandlingsekspert.

2) Full tilslutning til utviklingen av EEC til en økonomisk og politisk union der de enkelte medlemsland i løpet av de nærmeste tiår gir fra seg retten til å forme grunnleggende deler av sin pengepolitikk, skatte- og budsjettpolitikk og utenrikspolitikk.

3) Full gjennomføring av Romatraktatens bestemmelser om kapitalbevegelser, etableringsrett og felles arbeidsmarked etter korte overgangsperioder.

4) Ingen sikkerhet for hvilke ordninger vi vil få for jordbruk og fiske etter overgangsperiodene.

5) Tilpassing til de høyere matvarepriser i EEC.

Også **Roald Bye** har i et intervju med Arbeider-Avisa i Trondheim gitt uttrykk for at folkeavstemningen må gi et klart bilde av hva det norske folk mener for at han skal bøye seg for det.

Dette syn på folkeavstemningens betydning er i samsvar med innstillingen fra det utvalg som Folkebevegelsen nedsatte for å utrede spørsmålet. I utvalget satt representanter for alle motstandsgrupper i Stortinget og flere fremtredende universitetslærere. I sin innstilling av 7/12 1971 uttalte det bl. a.:

«Viser avstemningsresultatet flertall mot medlemskapslinjen, må dette veie tungt ved stortingsrepresentantenes vurdering. Det har vært hevdet at det samme må gjelde om folkeavstemningen viser flertall for norsk EEC-medlemskap. Utvalget er ikke uten videre enig i dette syn. Gir avstemningen et knapt flertall for medlemskap, må en stortingsrepresentant, som fortsatt mener at medlemskap er i strid med landets interesser, ha både rett og plikt til å votere i samsvar med sitt eget standpunkt. Noe annet ville i virkeligheten innebære å gjøre folkeavstemningen bindende. Dermed ville man gi avkall på den garanti som Grl. § 93 medfører gjennom sitt krav om kvalifisert flertall i Stortinget. Skulle stemmetallene derimot vise at et massivt flertall i folket er tilhengere av medlemskapslinjen, må avstemningsresultatet tillegges betydelig vekt ved den enkelte stortingsmanns vurdering.»

Utvalgets innstilling som gir en inngående analyse av alle spørsmål vedrørende folkeavstemningen, kan fåes ved henvendelse til Folkebevegelsen for kr. 1,—.

EEC—EF

I en artikkel i Arbeiderbladet 26/1 av direktøren i Industriforbundet, Jan Didriksen, der han omtaler intervjuet med forskningssjef Odd Aukrust i forrige EEC-NYTT, brukes betegnelsen «EF-NYTT» om vår avis. Redaksjonssekretæren i Arbeiderbladet kunne på vår henvendelse opplyse at typografen nok hadde fulgt direktivet om bruken av EF for lojalt. Ja, dette «felleskapet» er til bekymring for noen og hver.

Faglig landskonferanse:

— Motstand mot EEC-medlemskap

betyr lojalitet til fagbevegelsens dypeste interesser

< Utsnitt av forsamlingen på den faglige/politiske landskonferansen. En rekke utenlandske politikere deltok. Over: Det svenske Riksdagsmedlem Doris Håvik på ta'le-stolen.

350 valgte representanter for over 100 000 fagorganiserte over hele landet, og 100 representanter for Arbeidernes Ungdomsfylking, Kommunistisk Ungdom og Sosialistisk Folkepartis Ungdom, deltok i den faglig-politiske landskonferansen i Oslo 21.—23. januar 1972. Landskonferansen vedtok følgende uttalelse:

«Norsk fagbevegelse er gått inn i en av de farligste og meget avgjørende konflikter i sin historie. Kampen mot norsk medlemskap i EEC må vinnes. Hvis ikke vil Romatraktaten bli bestemmende for utviklingen framover. Romatraktaten bygger på storfinsansens, kapitalmaktens grunnleggende ønskemål: fri kapitalbevegelse, fri etableringsrett og såkalt «fritt arbeidsmarked».

I det faglig-politiske manifest som konferansen vedtok heter det bl. a.:

Det var ingen tilfeldighet at så snart forhandlingene om medlemskap var sluttført, rykket de største organisasjonene for kapitalmakten i vårt land ut med Norsk Arbeidsgiverforening i spissen. De uttrykte sin store takk for forhandlingsresultatet. DE ser den veldige styrking av stor-kapitalens makt som et medlemskap innebærer. DE ser overføringen av styringsrett fra Norge til Bryssel som en beskyttelse mot norske tiltak for å skape plan og styring i det økonomiske liv her i landet.

Annerledes står saken for de hundretusener lønsmottakere i industri og handel, ved skoler, kontorer og universiteter, for kulturarbeidere, fiskere og landbrukere og for de grupper vi har glemt i vårt samfunn. Uansett om en er ansatt i eksport- eller hjemmeindustri, om en er høyt oppe eller langt nede på lønnskalaen og i særlig grad for den ungdom som skal inn i arbeidslivet — står saken slik:

Sammensmeltningen av norsk kapital med den kontinentale storkapitalen på Romatraktatens grunnlag vil hindre utviklingen av demokrati, enten nå dette er på den enkelte arbeidsplass, i kommunene eller på Stortinget. Et medlemskap i EEC vil være i strid med de beste tradisjoner i norsk arbeiderbevegelse. Motstand mot medlemskap betyr lojalitet til fagbevegelsens dypeste interesser.

Mer utførlig omtale av manifestet, foredrag og vedtak på konferansen vil bli utgitt av Folkebevegelsens faglige utvalg.

Norges Gymnasiast-samband lager EEC-uke

Allerede nå vil vi gjøre oppmerksom på Norges Gymnasiastsambands landsomfattende EEC-uke. Den starter 14. februar og vil omfatte 180 gymnas over det ganske land. Stein Tønnesson, som er ansvarlig for opplegget, opplyser til «EEC-NYTT» at det er særlig fire ting man vil prioritere i uke-opplegget.

— Materieell fra begge leire vil bli spredd.

— man vil sette i gang EEC-grupper på skolene.

— man vil arrangere avstemninger på skolene.

— man vil forsøke å spre opplysning om skoleelevenes syn på EEC.

Formannen i NGS, John Olav Egeland, opplyser til «EEC-NYTT» at NGS som organisasjon ikke har tatt standpunkt til EEC ennå, men at spørsmålet vil komme opp i hele sin bredde på landsmøtet.

I neste nummer av «EEC-NYTT» vil vi bringe mer stoff om NGS's EEC-uke.

Bratteli: Undertegning av forhandlingsprotokollen bare en teknisk formalitet

EEC-dokumentet viser noe annet

Den 22. januar skrev Trygve Bratteli under på forhandlingsresultatet. Denne undertegningen betyr konkret at Norge påtar seg en rekke forpliktelser overfor EEC. Når Bratteli bedyrer at undertegningen ikke innebærer noen politiske eller juridiske forpliktelser, er han mildt sagt ute av takt med EEC-dokumentenes virkelighet.

Det viser seg nemlig at undertegningen innebærer følgende forpliktelser i forholdet Norge—EEC:

— Alle forslag som Kommisjonen legger frem for Ministerrådet, vil bli forelagt for den norske regjering til uttalelse.

— Dette betyr at de vedtak som Ministerrådet fatter i tiden 22/1—1/1 -73 blir rettslig bindende også for Norge!

— Det er også på det rene at Stortinget i tiden 22/1 -72—1/1 -73 ikke kan fatte vedtak som strider mot Roma-traktaten, EEC-organenes vedtak, direktiver og forordninger. Dette betyr konkret at Norge må forelegge alle lovforslag, administrative forskrifter o. l. for EEC-organene før de eventuelt kan vedtas i Norge. Dette har danskene fått merke: Forslaget til ny dansk filmlov måtte forelegges Bryssel til kontroll før Folketinget kunne behandle det.

— Norge har videre i og med undertegningen inngått en fundamental forpliktelse til straks å delta i det utenrikspolitiske «samarbeid» (jfr. Ministerrådsvedtaket av juni 1970 Om utenrikspolitisk samarbeid).

Åpen debatt i arbeiderpressen!

Etter forslag fra formannen i Arbeidernes Ungdomsfylking, Bjørn Tore Godal, vedtok den faglig-politiske landskonferansen i Oslo 21.—23. januar:

«Landskonferansen vil understreke følgende:

EEC-debatten går nå inn i sin slutfase. Det må stilles store krav til massemediens evne til framstilling av alle sider ved spørsmålet. I særlig grad gjelder det arbeiderbevegelsens egen presse. Til nå har mange arbeideraviser lagt større vekt på å presentere kapitaleiernes syn enn å fremme en åpen debatt på fagbevegelsens grunn. Heller ikke kan det være tilstrekkelig å slippe til bare de faglige tillitsmenn som i konklusjon deler kapitaleiernes og forholdsvis få fagøkonomers syn, nemlig at Norge må bli medlem i EEC.

Konferansen vil sterkt oppfordre arbeiderpressen til å bidra til den åpne, brede debatt som er nødvendig. Den faglig-politiske konferansen vil medvirke til dette ved å stille materiale fra konferansen til disposisjon.»

— Jeg vil ikke akkurat ønske deg lykke til med ditt arbeid i EEC-saken

— men vi må jo ha en mann sittende her.

Ny sjef for Fiskeridepartementet

Folkebevegelsen krever: **Folkeavstemning før sommerferien**

Alt tyder på at medlemskap i EEC ikke vil kunne godtas av flertallet av det norske folk. Det er viktig at medlemskapsspørsmålet blir avgjort så snart som mulig, slik at en ikke vanskeliggjør forhandlinger om alternative løsninger av handelspolitiske spørsmål. Det har også betydning at resultatet av den norske folkeavstemning er kjent når den danske folkeavstemning, som er bindende, skal foregå. Folkebevegelsen krever derfor at folkeavstemningen om norsk medlemskap i EEC blir holdt før sommerferien, heter det i en uttalelse fra Folkebevegelsens råd.

★

Folkebevegelsen er både prinsipielt og praktisk en tverrpolitisk bevegelse som har tilslutning fra medlemmer fra alle politiske partier. Det-

te viser at standpunktet til EEC går på tvers av vanlige politiske skillelinjer. Ved folkeavstemningen tar vi standpunkt for eller mot tilslutning til EEC og ikke til den øvrige politikk som regjering og de politiske partier går inn for.

Folkebevegelsen henstiller til tilhengerne av medlemskap å bidra til at utenforliggende spørsmål ikke bringes inn som påvirkningsmiddel.

For at folk ved avstemningen skal kunne ta et fritt standpunkt til EEC-spørsmålet er det av avgjørende betydning at den ikke oppfattes som en avstemning for eller mot den sittende regjering.

Folkebevegelsen krever at motstandere av medlemskap får like gode muligheter som tilhengerne til å gjøre rede for sitt syn i radio, TV og presse.

Folkebevegelsen demonstrerte ikke mot statsministeren

Det var «Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid» — ikke Folkebevegelsen som sto bak demonstrasjonen mot statsminister Trygve Bratteli på Fornebu ved avreisen til Bryssel. I en melding fra Arbeidernes Pressekorps den 24. januar ble Folkebevegelsen gitt ansvaret for episoden på Fornebu der omlag 100 ungdommer omringet statsministerens bil. Denne meldingen var altså ikke riktig.

En hvilken som helst journalist som ønsket å fortelle sannheten måtte vite at det ikke var Folkebevegelsen som hadde ansvaret for denne demonstrasjonen, sier Folkebevegelsens daglige leder, Arne Haugstad i en kommentar. I en melding fra Norsk Telegrambyrå ble det fortalt hvem som var arrangør for demonstrasjonen, det samme ble gjort i alle Oslo-avisene og i flere omtaler av episoden i TV og radio.

Folkebevegelsen tar bestemt avstand fra den type demonstrasjoner det her er tale om. Det har vi alltid gjort. Jeg har nøy under søkt saken og det er helt klart at Folkebevegelsen ikke var innblandet. Jeg synes det lover uhyggelig for den kommende EEC-debatten når pressefolk forsøker å utnytte slike episoder mot oss mot bedre vitende, sier Arne Haugstad.

Industriledere truer med nedleggelse **Skremslene uholdbare**

Creditbanken skal finansiere tilhengerne

Melander: Skal ikke stå på økonomien!

— Det skal ikke stå på midler i kampen for å få det norske folk til å stemme ja ved folkeavstemningen om EF, uttaler banksjef Johan Melander i Den Norske Creditbank på et direkte spørsmål under en pressemøte der regnskap og årsberetning for 1971 ble lagt fram.

Creditbanken deltar sammen med Den Norske Bankforening, Rederforbundet, Industriforbundet, Handelsstandsforbundet, Arbeidsgiver-

foreningen og Norske Håndverks- og Industribedrifters Forbund i et felles informasjonsopplegg foran folkeavstemningen. Opplegget er nærmest klart og vil bli lansert straks Regjeringen legger fram sin stortingsmelding om norsk EF-medlemskap.

Banksjef Melander ville ikke ut med hvor mye næringslivsorganisasjonene konkret er villig til å satse på en pro-EF-kampanje, men han gjorde det i hvert fall klart at penger skal det ikke mangle.

En rekke industriledere skjønner at det skal holde hardt å få Norge inn i EEC. I en slik situasjon er det fristende å ta i bruk de midler som man har rådighet over. En industrileder i aluminiumsindustrien, direktøren for DNN Aluminium, uttalte for noen dager siden at dersom ikke Norge blir medlem av EEC, må bedriftene i Tyssedal og Eydehavn innstille. Ca. 800 arbeidere har sitt brød i Tyssedal og Eydehavn. Slike uttalelser unnlater selvfølgelig ikke å gjøre inntrykk, og de føyer seg pent inn i rekken av lig-

nende uttalelser fra andre industriledere.

Tilfellet DNN Aluminium er interessant. Direktøren har ikke klart å sannsynliggjøre at bedriften vil klare seg innenfor EEC. Opplysningene som foreligger tyder på at de utenlandske eiere i lang tid har forsømt rasjonalisering og fornyelse. Det er bare i oppgangstider at DNN Aluminium er konkurransedyktig.

Det virker som om industriledere i debattens hete glemmer at en rekke av de konkurransefortrinn Norge i dag har, bl. a. p. g. a. billige

kraftleveranser, er noe som det vil bli svært vanskelig å få beholde innenfor EEC. De regler som hersker i EEC om forbud mot konkurranseforvridninger kan bli brukt til å stoppe den reelle subsidiering av norsk industri som finner sted i og med de billige kraftleveranser. Ved et medlemskap vil også en rekke råvarer som vi i dag importerer tollfritt fra tredjeland bli dyrere som følge av tollbelastning.

EEC-NYTT finner grunn til å advare folk mot skremslene om nedleggelse som følge av at vi blir stående utenfor EEC, selv om skremslene fremsettes av industriens «autoriteter».